

F. t. l. om ændr. af l. vedr. personlig skat til kommunen.

gennemsnitligt i de større købstæder. Det forekommer derfor nærliggende at sidestille disse mindste købstæder m. fl. samt deres forstadskommuner med de sognkommuner, der ikke er omfattet af pligten til at overgå til det nye beskatningssystem, og i overensstemmelse hermed foreslås der tilføjet et nyt stk. 6 til lovens § 9 a, hvorefter der gives adgang til også for de kommende skatteår at anvende det lavere personfradrag i købstadkommuner m. fl. med under 3 000 indbyggere samt i forstadskommunerne til disse. Den foreslåede særordning vil komme til at omfatte de købstadkommuner m. fl. og forstadskommuner, der er nævnt i den som bilag 2 optrykte fortegnelse.

Til § 5.

De regler, der findes i kommuneskattelovens § 36 om fordeling af aktieselskabers kommuneskat i tilfælde, hvor virksomhed drives i flere kommuner, finder ifølge kommuneskattelovens § 22, stk. 1, 3. og 4. pkt., tillige anvendelse ved beregningen af erhvervsskat, hvor en erhvervsskattepligtig virksomhed foregår i flere kommuner.

Reglerne i lovens kap. V og V A om den selvstændige kommunale selskabsskat og skat af brugsforeninger samt produktions- og salgforeninger foreslås imidlertid ophævet og erstattet af bestemmelser vedrørende fordeling af den kommunale andel af den foreslåede nye indkomstskat af aktieselskaber, foreninger m. v., jfr. nærværende lovforslags § 8. Henvisningen i lovens § 22, stk. 1, til fordelingsreglerne i lovens § 36 vedrørende kommunal selskabsskat må derfor ændres til en henvisning til § 34, hvor de nye fordelingsregler foreslås optaget.

Til §§ 6 og 7.

Bestemmelserne tilsigter at ophæve kommuneskattelovens regler om skat af indtægt ved erhvervsvirksomhed i særlige tilfælde (den såkaldte „uegentlige erhvervsskat“) for stiftelser og offentlige institutioner, der er omfattet af forslaget til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. Den nu gældende bestemmelse i § 3, stk. 1 c, hvorefter statsindtægter — med visse undtagelser — er fritaget for beskatning til kommunen, foreslås ophævet, jfr. lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil, og erstattet af en tilsvarende positiv bestemmelse i lovens § 29 om, hvilke af statens indtægter der er kommuneskattepligtige. I overensstemmelse med erhvervsskatteudvalgets fortolkning af de gældende bestemmelser i lovens § 29, jfr. § 3, stk. 1 c, er indtægter fra udlejningsejendomme medtaget i opregningen af skattepligtige indtægter. Man har udeladt den i lovens § 3, stk. 1 c, 2. pkt., gældende

særregel om, at der i statsinstitutionernes skat skal ske afkortning for de fordele, vedkommende kommune gennem deputer, legater eller lign. bidrag fremdeles oppebærer af statens ejendomme, idet denne særregel virker vilkårlig og i øvrigt kun har forholdsvis begrænset økonomisk virkning.

Til § 8.

Ved paragraffen ophæves afsnittene om skat af aktieselskaber m. fl. og brugsforeninger samt produktions- og salgforeninger, som ligeledes, jfr. foran, er omfattet af forslaget til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. Det bemærkes dog, at visse gensidige forsikringsforeninger, som, når de opsamler formue (reserver) ud over 200 000 kr., hidtil har været underkastet beskatning til kommunen, men ikke til staten, efter fornævnte lovforslag fritages helt for beskatning.

I stedet for regler om kommunal beskatning af disse skatteydere foreslås indføjet bestemmelser om fordeling af den kommunale andel af den fælles skat af aktieselskaber m. fl., jfr. § 23 i lovforslaget om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. De foreslåede fordelingsregler har som udgangspunkt de hidtidige regler om fordeling af den kommunale selskabsskat, hvilke regler som ovenfor anført tillige har fundet anvendelse ved erhvervsskattens beregning. Fordelingsreglerne er dog søgt forenklet dels ved at præcisere og begrænse kredsen af de kommuner, der skal kunne gøre krav på den kommunale andel, dels ved mindre ændringer af bestemmelserne om grundlaget for fordelingen mellem de andelsberettigede kommuner.

Ifølge bestemmelserne i den gældende kommuneskattelovs § 36, stk. 1 og 2, skal de kommuner, i hvilke et selskab driver virksomhed eller oppebærer indtægt, have andel i selskabets kommuneskat. Det fremgår ikke af bestemmelserne, hvilken karakter virksomheden i en kommune skal have for at kunne begrunde skattepligt til denne, men i praksis kræves det i hvert fald, at virksomheden skal kunne stedfæstes til den pågældende kommune derved, at hovedvirksomheden eller afdelinger af denne, filialer, agenturer eller lignende ligger i kommunen; eventuelt vil tilstedeværelse af en midlertidig arbejdsplads, f. eks. i forbindelse med et større byggearbejde, kunne medføre skattepligt til en kommune; endvidere kan nævnes, at også et selskabs anbringelse af kapital i en i kommunen beliggende virksomhed vil kunne bevirke skattepligt til denne, når det drejer sig om et interessentskabsforhold og ikke blot et låneforhold. Kun for så vidt angår jernbanedrift og dampskibsdrift findes — i lovens § 36, stk. 4 — nogle udtrykkelige bestemmelser; nettoindtægten af jern-